

[Fisker.]

som Sognekommunerne til selv at afgøre, i hvilket Forhold de kommunale Skatter skal lignedes paa faste Ejendomme eller tages som personlig Skat. Paa mit Partis Vegne kan jeg takke den høje Regering og den højtærede Indenrigsminister for Lovforslaget, hvis Principper vi fuldt ud billiger og godkender.

Der vil ikke efter Ministerens udførlige Forelæggelsestale være nogen særlig Anledning for mig til en nøjere Gennemgang af de enkelte Paragraffer, jeg skal i Stedet for knytte nogle Bemærkninger til Forslagets Enkeltheder, hvor jeg finder, der maatte være særlig Grund dertil. Jeg maa da sige, at hvor der er Tale om at indføre et nyt Princip i Skattelovgivningen, selv om dette i øvrigt er bedre og til alle Sider retfærdigere end det, der skal afløses, er det af ikke ringe Betydning, at Overgangen gøres saa lempelig som muligt af Hensyn til de Forskydninger i det bestaaende Grundlag, der uvægerlig vil følge af enhver Skattelovsrevision, og som nødvendigvis maa blive større, naar man gaar fra eet Princip over til et andet; man turde jo heller ikke i sin Tid gennemføre Hartkornsskatternes Bortfald, vælte Dele af Jordskatten over paa Bygningerne, paa anden Maade, end at der maatte en Overgangstid til paa ikke mindre end 20 Aar. Det af den nuværende højtærede Handelsminister i 1924 fremsatte Lovforslag tog alt muligt Hensyn hertil; Nedfældningen af visse af de gamle Skatter var Udtryk for Ønsket om at lette Overgangsvilkaarene for de Skatteydere, der stærkest vilde føle Forskydningerne ved Skatteomlægningen, og selv om man ikke opnaaede Enighed herom, men indførte andre Regler, skulde disse dog delvis tjene samme Formaal. Der er sikkert fra alle Sider Enighed om det ønskelige i den trinvis Op- eller Nedgang ved Udmaalingen af enhver Skattebyrde, men naar dette Krav er sket Fyldest, naar det første Trin er klaret, maa Bestræbelserne naturligvis rette sig mod det næste, og det er det, der sker nu gennem det foreliggende Lovforslag.

Ved Loven af 1926 indførtes atter Beskatningen af Jord for sig for Kommunerne Vedkommende, med det Resultat, at ca. 60 pCt. af de kommunale Skatter opkræves som Grundskyld og ca. 40 pCt. som Bygningsskyld. Men der er i den gældende Lovgivning intet til Hinder for en Stigning

af Bygningsafgiften. En Forøgelse af den faste Beskatning i Øjeblikket vil ogsaa uvægerlig medføre en Forhøjelse af Bygningsskatten, men jeg tror egentlig ikke, der er mange i noget Parti Landet over, som — ud fra de Erfaringer, der er indhøstet om disse Skatters Virkninger — ønsker en Udvikling i Retning af forøgede Bygningsskatter. Jeg anser derfor Tiden nu for at være inde til at tage det næste Trin, til, om jeg saa maa sige, at bygge Loft over den nuværende Bygningsskyld, saa at den uden nogen Omstændigheder vil kunne forhøjes, og det er det, der er Forslagets Kærne. Jeg maa tro, at en Vedtagelse heraf, naar alt kommer til alt, kun vil betyde en officiel Understregning af en Opfattelse, som allerede har sejret, og som raader i Befolkningens store Flertal. Det, som i det offentlige Omdømme underminerede den gamle Ejendomsskyld, var dette, at den beskattede baade Boliger og Erhvervsbygninger paa samme Maade som anden Ejendom, noget, man fra mange Sider har betragtet som en Uret og som i enhver Henseende uheldigt og skadeligt, en Betegnelse, som jeg ogsaa synes, man med en vis Ret har kunnet anvende. Man kan med langt større Berettigelse, forekommer det mig, henregne de nødvendige Boliger, alle Brugs- og Erhvervsbygninger, til Driftsomkostninger i Driften; de er nødvendige for at opnaa Aarsindtægten, men deres Tilstedeværelse formindsker Arbejdsudbyttet i Stedet for at forøge det. Men dertil kommer — hvad jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at pege paa —, at Skatten paa de nødvendige Boliger og Erhvervsbygninger foruden at være en direkte Skat paa Arbejdet tillige modvirker den enkeltes og Samfundets Bestræbelser for at fremskaffe de bedst mulige Erhvervs- og Boligvilkaar. Man bør derfor arbejde hen imod Afskaffelse af disse Bygningsskatter, og dette er jo ogsaa Lovforslagets Hensigt derigennem, at enhver fremtidig Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen udelukkende skal falde paa Bygningsskatterne, indtil Bygningsskylden er forsvundet, og ved at fritage enhver senere Nybygning for Bygningsskyld. Jeg ønsker denne Afvikling foretaget som en langsom Afvikling, ikke alene af den Grund, som jeg har anført, men tillige fordi Vurderingsansættelserne i mange Kommuner endnu